

ΕΤΟΣ 64ον

6 Μαρτίου 2016

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 10 (3275)

Ο ΠΛΗΣΙΟΝ, Η ΣΩΤΗΡΙΑ ΜΟΥ

Ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα της ὀρθόδοξης πνευματικότητας τα τελευταία χρόνια αποτελεί ἡ διαστρέβλωση πού ὑφίσταται ἡ ὀρθόδοξη ἐσχατολογία, ὁ προφητικός λόγος δηλαδή περί τῶν ἐσχάτων. Κι εἶναι σύνηθες τό φαινόμενο ἄνθρωποι ἄπειροι πνευματικά, χωρίς ἐπίγνωση τοῦ τί σημαίνει Ὁρθοδοξία καί ποιά ἡ μεγαλειώδης οὐσία της, νά σπεύδουν νά ἐνασχοληθοῦν συστηματικά, χωρίς τίς ἀπαραίτητες πνευματικές προϋποθέσεις, μέ ὅ,τι ἔχει καταγραφεί εἴτε ὡς λόγος τοῦ Κυρίου, εἴτε ὡς λόγος κάποιου Ἀποστόλου ἢ Ἀγίου, σέ σχέση μέ τά ἔσχατα τοῦ κόσμου. Μάλιστα, κύριο χαρακτηριστικό τῶν περισσότερων εἶναι ὅτι χωρίς νά ἔχουν μελετήσει ποτέ τά Εὐαγγέλια, τίς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, τίς Ἐπιστολές τοῦ Παύλου καί τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, δηλαδή χωρίς νά ἔχουν ἔστω παρεμπιπτόντως ἀσχοληθεῖ μέ τά βασικά κείμενα τοῦ Χριστιανισμοῦ, προσκολληῶνται στήν Ἀποκάλυψη τοῦ Ἰωάννη, διεκδικώντας τό δικαίωμα νά ἀναλύουν καί νά ἐρμηνεύουν αὐθεντικά ἕνα βιβλίο «κατεσφραγισμένον σφραγίσιν ἑπτὰ», γιά τό ὅποιο ἕνας ἀπό τοὺς μεγαλύτερους ἐρμηνευτές τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ὁ Μέγας Βασίλειος, ὁμολόγησε τήν ἀπόλυτη ἀνικανότητά του νά προχωρήσει στήν ἀνάλυσή του!

Ἐπειδή δέ οἱ περιγραφόμενες εἰκόνες στήν Ἀποκάλυψη τοῦ Ἰωάννη καί τά ἐν γένει ἐσχατολογικά κείμενα τῆς Ἐκκλησίας μας, εἶναι ἐναργέστατες καί παραστατικότες, ἔχουν τήν ικανότητα, ἰδίως ὅταν ἀναπαράγονται ἐπιπόλαια, νά προκαλοῦν τόν φόβο καί νά ἐξάπτουν τή φαντασία. Καταστρατηγεῖται ἔτσι τό γεγονός πώς ἡ Ἐκκλησία δέν χρησιμοποιοῖ τόν φόβο ὡς ποιμαντικό της ἐργαλεῖο, οὔτε θέλει ἀπό φόβο νά πορεύεται ὁ ἄνθρωπος πρὸς τόν Θεό καί νά οἰκοδομεῖ μιά ἐξ ἀνάγκης σχέση μαζί Του. Περαιτέρω, παραθεωρεῖται ὁ σκοπός γιά τόν ὅποιο μᾶς δόθηκαν αὐτά τά κείμενα, ὁ ὁποῖος εἶναι νά προειδοποιηθοῦμε οἱ χριστιανοί ὅτι θά συμβοῦν μέσα στήν ἀνθρώπινη ἱστορία πολλὰ καί φοβερὰ, στά πλαίσια ἑνός μανιασμένου πολέμου ἐναντίον τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας καί τῆς ἀληθινῆς πίστεως. Στό τέλος ὁμως, ὡς

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. κε' 31-46)

Ἡ τελική κρίση

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι Ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καὶ συναχθήσονται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων· καὶ στησεῖ τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. Τότε ἐρεῖ ὁ Βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ἐπίνασα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος ἦμην, καὶ συνηγάγετέ με· γυμνός, καὶ περιεβάλετέ με· ἠσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἦμην, καὶ ἤλθετε πρὸς με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν; ἢ γυμνόν καὶ περιεβάλομεν; πότε δέ σε εἶδομεν ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρὸς σέ; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Βασιλεὺς, ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. Ἐπίνασα γάρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με· ξένος ἦμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με· γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ με· ἀσθενής καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοί, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνόν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι; Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, λέγων· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

αἰώνιος βασιλείας θά νικήσει ὁ Χριστός, κι ὅσοι μείνουν πιστοὶ σέ Αὐτόν θά «συμβασιλεύσουν καὶ συνδιαιωσίουν».

Ἡ κρίση

Ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή παρουσιάζει αὐθεντικό λόγον τοῦ Κυρίου μας περὶ τῶν ἐσχάτων. Γιατί σήμερα αὐτό τό κείμενο; Διότι προηγήθηκαν πολλές περικοπές μέ κορυφαίες τίς δύο προηγούμενες, τοῦ Τελῶν καὶ τοῦ Φαρισαίου καὶ τοῦ Ἀσώτου υἱοῦ, οἱ ὁποῖες παρουσιάζοντας γλαφυρά τή θεία ἀγάπη, μπορεῖ νά μᾶς ὀδηγήσουν στό νά παραθεωρήσουμε τή θεία δικαιοσύνη. Περιγράφεται, λοιπόν, ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο θά μᾶς κρίνει ὁ Θεός, γιά νά κατανοήσουμε ὅτι κανεὶς δέν ξεφεύγει ἀπό τή θεία δίκη, ἀλλὰ καὶ γιά νά προβληματιστοῦμε γόνιμα, γιά τό μόνο γεγονός πού ἀποτελεῖ ἀφορμὴ ἀνησυχίας, ὄχι ἀγωνίας, στήν ψυχὴ τοῦ κάθε ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, τό πῶς θά σταθεῖ ἐνώπιον τοῦ φοβεροῦ κριτηρίου καὶ θά δώσει «τὴν καλὴν ἀπολογία».

Ποιὸ τό παράξενο στήν κρίση τοῦ Θεοῦ; Πουθενά δέν γίνεται λόγος περὶ

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: «Ὅταν δέ ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μὲ ὄλνν του τὴν δόξαν καὶ ὄλοι οἱ ἄγγελοι μαζί του, τότε θά καθήσῃ εἰς τὸν θρόνον τῆς δόξης του καὶ θά μαζευθοῦν ἐνώπιόν του ὅλα τὰ ἔθνη καὶ θά χωρίσῃ τοὺς μὲν ἀπὸ τοὺς δέ, ὅπως ὁ βοσκὸς χωρίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ κατσίκια, καὶ θά τοποθετήσῃ τὰ μὲν πρόβατα πρὸς τὰ δεξιὰ του, τὰ δέ κατσίκια πρὸς τὰ ἀριστερά του. Τότε θά πῇ ὁ βασιλεὺς εἰς ἐκείνους πού θά εἶναι πρὸς τὰ δεξιὰ, “Ἐλάτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατέρα μου, κληρονομήστε τὴν βασιλείαν, ἡ ὁποία εἶναι ἐτοιμασμένη γιὰ σᾶς ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου. Διότι ἐπέίνασα καὶ μοῦ ἐδώκατε νά φάγω, ἐδίψασα καὶ μὲ ἐποτίσατε, ξένος ἤμουν καὶ μὲ ἐπήρατε εἰς τὸ σπίτι, γυμνὸς ἤμουν καὶ μὲ ἐνδύσατε, ἀρρώστησα καὶ μὲ ἐπισκεφθήκατε, εἰς τὴν φυλακὴν ἤμουν καὶ ἤλθατε σ’ ἐμέ”. Τότε θά τοῦ ἀποκριθοῦν οἱ δίκαιοι καὶ θά ποῦν, “Κύριε, πότε σέ εἶδαμε νά πεινᾶς καὶ σ’ ἐθρέψαμε ἢ νά διψᾶς καὶ σ’ ἐποτίσαμε; Πότε δέ σέ εἶδαμε ξένον καὶ σ’ ἐπήραμε εἰς τὸ σπίτι ἢ γυμνὸν καὶ σ’ ἐνδύσαμε; Πότε σέ εἶδαμε ἀρρωστον ἢ φυλακισμένον καὶ ἤλθαμε σ’ ἐσέ;”. Ὁ βασιλεὺς θά ἀπαντήσῃ καὶ θά τοὺς πῇ, “Ἀλήθεια σᾶς λέγω, ὅ,τι ἐκάνατε εἰς ἓνα ἀπὸ τοὺς τοὺς ἀσήμαντους ἀδελφούς μου, σ’ ἐμέ τὸ ἐκάνατε”. Τότε θά πῇ καὶ σ’ ἐκείνους, πού θά εἶναι πρὸς τὰ ἀριστερά, “Φύγετε ἀπ’ ἐμέ, καταραμένοι, στήν αἰωνία φωτιά, πού ἔχει ἐτοιμασθῆ διὰ τὸν διάβολον καὶ τοὺς ἀγγέλους του, διότι ἐπέίνασα καὶ δέν μοῦ ἐδώκατε νά φάγω, ἐδίψασα καὶ δέν μὲ ἐποτίσατε, ξένος ἤμουν καὶ δέν μὲ ἐπήρατε εἰς τὸ σπίτι, γυμνὸς ἤμουν καὶ δέν μὲ ἐνδύσατε, ἀσθενὴς ἤμουν καὶ φυλακισμένος καὶ δέν μὲ ἐπισκεφθήκατε”. Τότε θά ἀποκριθοῦν καὶ αὐτοὶ καὶ θά ποῦν, “Κύριε, πότε σέ εἶδαμε νά πεινᾶς ἢ νά διψᾶς καὶ νά εἶσαι ξένος ἢ γυμνὸς ἢ ἀσθενὴς ἢ φυλακισμένος καὶ δέν σέ ὑπηρετήσαμε;”. Τότε θά ἀποκριθῇ εἰς αὐτοὺς καὶ θά πῇ, “Ἀλήθεια σᾶς λέγω, ὅ,τι δέν ἐκάνατε εἰς ἓνα ἀπὸ τοὺς ἀσήμαντους τούτους, οὔτε εἰς ἐμέ ἐκάνατε”. Καὶ αὐτοὶ θά μεταβοῦν εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δέ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ἀμαρτιῶν καὶ παραπτωμάτων, ἀλλῆλα φαίνεται τὰ πάντα νά ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν στάση τοῦ καθενὸς μας ἔναντι τοῦ ἄλλου, τοῦ ἐμπερίστατου ἀνθρώπου, τοῦ πλησίον. Καὶ μάλιστα μὲ τὴν ἔντονη διαβεβαίωση τοῦ Κυρίου πῶς ὅ,τι κάνουμε στὸν ἀδελφὸ μας, τὸ κάνουμε προσωπικὰ στὸν Κύριο. «Ἐμοὶ ἐποιήσατε!»

Τὸ τραῦμα καὶ ἡ θεραπεία

Γιατὶ δέν γίνεται λόγος περὶ ἀμαρτίας; Ἐπειὶ ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμε τὸ πῶς συντελήστικε τὸ προπατορικὸ ἁμάρτημα καὶ εἰσηῆσαν ἡ ἀμαρτία καὶ ὁ θάνατος στὸν κόσμο. Ὁ ἀρχέκακος ὄφιν ἀπομονώνει τὴν Εὐα καὶ τὴν παρασύρει σὲ συζήτηση μαζί του. Ἡ Εὐα ἀντὶ νά καλέσει καὶ τὸν Ἀδάμ, ὥστε ἐνωμένο τὸ ἀνθρώπινο γένος νά ἀντιμετωπίσει τὴν πειρασμικὴ προσβολή, συνεχίζει μόνη τῆς ἓνα διάλογο μὲ κύριο χαρακτηριστικὸ τὴν ἀλληλοῖωση τῆς ἀντίληψης τοῦ ἀνθρώπου

6 Μαρτίου 2016: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

«Μνεία τῆς δευτέρας καί ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Τῶν ἐν Ἀμορίῳ 42 μαρτύρων († 845). Μνήμη τῆς εὐρέσεως τοῦ Τιμίου σταυροῦ ὑπὸ τῆς Ἁγίας Ἑλένης (326).

Ἦχος: βαρύς – Ἐωθινόν: Ζ' – Ἀπόστολος: Α' Κορ. ν' 8 - θ' 2 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. κε' 31-46.

Ἡ ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 13 Μαρτίου, τῆς Τυρινῆς.

Ἀπόστολος: Ρωμ. ιγ' 11 - ιδ' 4 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. σι' 14-21.

περὶ τοῦ ἀγαθοῦ Θεοῦ καί τῆς σκοπιμότητος τοῦ νόμου του. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἀμαρτίας ἦταν ἡ διάσπαση τῆς ἐνότητος τῶν Πρωτοπλάστων, τῆς συνάφειας τοῦ ἀνδρα καί τῆς γυναίκας, τῆς ἀγαπητικῆς ἐξάρτησης τοῦ ἐνός ἀπὸ τὸν ἄλλο! Φυσικὴ λοιπόν, ἦταν ἡ συνέχεια καί ἐξέλιξη τῆς ἀμαρτίας, ὅταν ἡ Εὐα καί πάλη μόνη τῆς ἀγνοώντας τὸν Ἀδάμ καί ἀκυρώνοντας τὴν παρουσίαν του, ὄχι μόνον γεύεται τὸν καρπὸ τοῦ δένδρου τοῦ «γῶναι καλὸν ἢ κακόν», ἀλλὰ πορεύεται στή συνέχεια πρὸς αὐτὸν καί τὸν ὑποτάσσει προσφέροντάς του τὸν ἴδιον καρπὸν καί προστάζοντάς τον: «Φάγε»! Πρὶν ἀμαρτήσουν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ οἱ Πρωτόπλαστοι, ἀμάρτησαν ὁ ἕνας ἐναντίον τοῦ ἄλλου. Καί πρὶν ὀλοκληρωθεῖ ἡ προσβολὴ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, εἶχε συντελεστεῖ ἡ προσβολὴ ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου.

Αὐτὴ τὴ διάσπαση τῆς ἀμαρτίας ἔρχεται νὰ θεραπεύσει ἡ σημερινὴ περικοπὴ, χωρὶς κἀν νὰ μιλάει γιὰ ἀμαρτία! Ἀντιστρέφει τὴ διαδικασίαν τῆς πτώσης καί προτάσσει τὸ γεγονός τῆς ἀγαθῆς πορείας τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ὡς ἀπαρχὴ καί ἐπιβεβαίωση τῆς ἀγαθῆς του πορείας πρὸς τὸν Θεὸν Πατέρα. Ὅποιος συντηρεῖ τὴ διάσπαση τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, δὲν μπορεῖ νὰ ἰσχυρίζεται ὅτι εἶναι ἐνωμένος μετὰ τὸν Θεόν. Ἀντίθετα, ὅποιος νοιάζεται καί πορεύεται ἀγαπητικὰ πρὸς τὸν ἄνθρωπον, καλύπτει καί τὴν ἀπόστασιν πού τὸν χωρίζει ἀπὸ τὸν Θεόν! Γι' αὐτὸ καί ὡς ὑπέροχον συμπέρασμα, ὁ μαθητὴς τῆς ἀγάπης γράφει: « Ἄν πεῖ κανεὶς ὅτι ἀγαπᾷ τὸν Θεόν καί ταυτόχρονα μισεῖ τὸν ἀδελφόν του, αὐτὸς εἶναι ψεύτης. Διότι ὅποιος δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν του, τὸν ὁποῖον βλέπει, πῶς εἶναι δυνατό ν' ἀγαπᾷ τὸν Θεόν πού δὲν τὸν ἔχει δεῖ ποτέ;» (Α' Ἰω. 4,20). Αὐτὴ εἶναι ἡ προοπτικὴ τῆς ἐνασχόλησός μας μετὰ τὰ ἔσχατα, ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον ὡς μέτρο τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν Θεόν!

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ, σὺν ὁποῖα περισσοῦτως θὰ χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θὰ ὁμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Λιευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαισις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr